

Phẩm 5: TRÌ QUỐC LUÂN VƯƠNG ĐI TRƯỚC (Phần 1)

Bấy giờ các Bồ-tát trong chúng hội đều khởi lên ý nghĩ như vậy: “Đại bí mật chủ Đại Bồ-tát Kim Cang Thủ thuở xưa đã ở chỗ Phật Thế Tôn nào? Thân cận nghe pháp và gieo trồng nhiều căn lành, lại phát những đại thệ nguyện gì mà được như vậy; đầy đủ biện tài khéo nói các pháp?”

Đức Thế Tôn biết được tâm nghĩ của các Bồ-tát, nên bảo Bồ-tát Tịch Tuệ:

–Này thiện nam! Ta nhớ thời quá khứ trải qua a-tăng-kỳ kiếp, lại quá hơn số kiếp a-tăng-kỳ trước vô lượng, vô biên chẳng thể nghĩ bàn, có kiếp tên là Thiện hiện, thế giới tên Trang nghiêm, có Đức Phật ra đời hiệu là Vô Biên Công Đức Bảo Chúng Trang Nghiêm Vương Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư Phật, Thế Tôn.

Tịch Tuệ nên biết! Thế giới Trang nghiêm kia rộng lớn tốt đẹp an ổn sung sướng, nhân dân đông đúc, đất bằng phẳng như lòng bàn tay, không có các thứ sỏi đá, gai góc như bần, cỏ cây vườn rừng xanh tươi rậm rạp, trông thật đáng yêu. Lại còn có danh hoa, cỏ mịn xanh rờn mơn mớn tốt đẹp bao phủ cả mặt đất. Cũng như tướng tốt đẹp của chim Khổng tước, mỗi khi nó quay cổ sang phía bên phải, để lộ ra sắc hương làm cho mọi người vui thích. Khi nó đáp chân xuống đất thì thụt vô bốn ngón, cất cánh lên thì xòe ra bốn ngón. Nó luôn thích hợp với bốn mùa cực lạnh, nóng, vừa, mát. Gió thổi nhẹ làm cho con người sáng khoái. Đất ấy trang nghiêm như Phệ-lưu-ly, nhân dân ở nơi ấy sắc tướng tốt đẹp, ít có tham, sân, si và các phiền não khác. Con người có sẵn lòng hiếu để yêu mến, đầy đủ thế lực, nghe nói những lời hay thì tự hiểu lấy. Trong giáo pháp của Thế Tôn Vô Biên Công Đức Bảo Chúng Trang Nghiêm Vương Như Lai có mười hai triệu chúng Thanh văn và ba mươi hai ức Bồ-tát. Con người thời đó sống đến ba mươi sáu ức tuổi mới mạng chung.

Tịch Tuệ nên biết! Trong kiếp Thiện hiện, thế giới Trang nghiêm ấy, ở bốn đại châu mỗi đại châu rộng đến tám vạn bốn ngàn do-tuần; mỗi một do-tuần lại có một ngàn quốc thành, quận ấp, xóm làng bao bọc xung quanh. Trong thế giới Trang nghiêm ấy có nước lớn, thành trì tên là Cực thanh tịnh, chu vi của thành nước này rất lớn. Phía Bắc sáu mươi bốn do-tuần; phía Nam bốn mươi do-tuần; Đông, Tây cũng vậy. Có mười ngàn vườn làm cảnh trí trang nghiêm. Trong quốc thành ấy lại có mười ngàn châu thành, huyện ấp. Thành của nước ấy rất thanh tịnh, có đại Chuyển luân thánh vương tên là Trì Quốc, đầy đủ bảy báu, làm chủ trong bốn đại châu, đã từng ở chỗ các Đức Phật thuở trước gieo trồng rất nhiều căn lành, phước đức oai quang rất tối thắng, tâm không còn thoái chuyển nơi đạo Giác ngộ.

Này Tịch Tuệ! Quốc thành của Chuyển luân thánh vương Trì Quốc đang ở đó ngang rộng bằng phẳng mười sáu do-tuần, rộng lớn đặc biệt, có bảy lớp tường làm bằng bảy báu, trên đó lại có bảy tầng lầu gác, bảy lớp lưới báu, treo các linh báu, bên trong tường xung quanh có bốn vườn lớn. Một là Chúng hoa; hai là Đức hỷ; ba là Khổng tước hỷ; bốn là Thời phân khoái lạc. Trong các vườn ấy đều có các ao lớn. Một là Hoan hỷ; hai là Hỷ thượng; ba là Hương thượng; bốn là Thuận lưu. Các ao ấy ngang dọc nửa do-tuần, đều dùng gạch báu làm tầng cấp, vàng Diêm-phù-đàn làm đáy, trải cát bằng vàng, trong ao chứa đầy nước bát công đức, lại có hoa sen mọc đầy cả bên trong. Lại có các loại chim như ngỗng, nhạn, thừ, uyên ương bơi lội trên nước. Chuyển luân thánh vương Trì Quốc có đến bảy vạn cung tần thể nữ tướng mạo đẹp đẽ lạ thường, luôn theo hầu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

một hoàng hậu quý báu. Các cung tần này đều đã phát tâm hướng đến quả vị Giác ngộ. Vua có một ngàn người con trai, thân tướng đoan nghiêm, mạnh mẽ vô úy, có khả năng hàng phục quân địch. Mỗi hoàng tử đều có đầy đủ hai mươi tám tướng đại trượng phu, có lòng tin thanh tịnh sâu sắc đối với pháp Giác ngộ cao tột.

Này Tịch Tuệ! Đức Thế Tôn Vô Biên Công Đức Bảo Chúng Trang Nghiêm Vương Như Lai khi đó, ở trong thành của nước lớn hết sức thanh tịnh. Chuyển luân thánh vương Trì Quốc cùng các Đại thần, Bà-la-môn, Trưởng giả cho đến tất cả nhân dân thấy đều cung kính tôn trọng cúng dường và có lòng tin thanh tịnh đối với Đức Như Lai Vô Biên Công Đức Bảo Chúng Trang Nghiêm Vương và chúng Tỳ-kheo, suốt một ức năm phụng thờ cúng dường, vui vẻ rộng đem các món ăn uống trân châu, y phục tốt đẹp, cho đến những vật thọ dụng đều dâng cúng các Tỳ-kheo, còn đem ba khu vườn dâng cúng để làm nơi dạo chơi nghỉ ngơi cho Đức Phật ấy.

Này Tịch Tuệ! Vị Chuyển luân vương ấy có các thái tử tâm đều thanh tịnh, không buông lung, luôn thân cận Đức Phật và rất thích nghe chánh pháp, không bị dục lạc làm nhiễm trước. Do không buông lung, tâm luôn tịch tĩnh, thích nghe chánh pháp, cho nên không bao lâu các thái tử được năm thần thông, tất cả đều bay lên hư không cũng như Nga vương bay liệng tự tại từ vườn này đến vườn khác, từ thành ấp này đến thành ấp kia, cho đến dạo chơi khắp bốn đại châu; từ trên hư không nói kệ rằng:

*Chư Phật ra đời được lợi gì?
Khắp cả nhân gian lợi thâm sâu
Nhân giả nghe pháp tâm tinh tấn
Trải qua trăm kiếp rất khó được
Nay đây Thế Tôn vừa xuất thế
Tuyên nói chánh pháp đạo tịch tĩnh
Nay con thân cận Đấng Thiện Thệ
Nhờ nghe chánh pháp sinh đường thiện
Nghe chánh pháp rồi phá nẻo ác
Nhờ nghe chánh pháp phiền não diệt
Tâm được mát mẻ vui tối thượng.
Lúc ở hư không nói kệ này
Tất cả đại địa sáu chấn động
Trời, người hư không phát tiếng hay
Tuôn trận mưa hoa ý vui thích
Nếu người thấy được Phật Đại Sư
Thì công đức này nói không hết
Vậy nên danh lễ Đấng Lương Túc
Chấp tay chí thành sinh kính tín
Thế Tôn hay biết tâm chúng sinh
Chiếu theo trình độ mà nói pháp
Nghe pháp trải qua ba sáu ức
Mọi người đều trụ đạo Bồ-đề
Lại còn có đến ba trăm ức
Người được Pháp nhãn tịnh tối thượng
Tất cả đều sinh tâm nhàm chán*

*Quy Phật xuất gia nương chánh giáo
Lại có bốn ức trăm ngàn triệu
Người thọ tịnh giới làm Phật sự
Nghe pháp cúng dường Phật Thế Tôn
Xong rồi tất cả về chỗ cũ.*

Các thái tử nói kệ này xong, cùng cúng dường cho cha mình là Chuyển luân thánh vương Trì Quốc, lựa chọn Long kiên, hương Chiên-đàn đẹp dựng lên thành một lầu gác rộng lớn trang nghiêm đẹp đẽ lạ thường ngang dọc ngay thẳng mười do-tuần, phân chia đều bốn phương bốn góc. Lầu quán môn đều làm bằng Long kiên, hương Chiên-đàn, bào gọt tròn trịa như cung điện trời. Hương của Long kiên trị giá gần gấp đôi giá trị của vàng Diêm-phù-đàn. Lầu gác này được xây dựng khéo léo sắc sảo. Lúc đó Chuyển luân thánh vương muốn đến chỗ Đức Thế Tôn Vô Biên Công Đức Bảo Chúng Trang Nghiêm Vương Như Lai, chiêm ngưỡng đánh lễ và lắng nghe chánh pháp. Đồng thời có các thái tử và các cung tần quyến thuộc theo hầu vua cha vào trong lầu gác lớn bằng chiên-đàn. Nhà vua ngồi trên tòa Sư tử được trang nghiêm bằng hoa sen. Thái tử, cung tần, các thần bề tôi, nhân dân đều tôn trọng dùng vô số vòng hoa, hương xoa và các loại y phục đẹp nhất, tràng phan bảo cái báu, âm nhạc vi diệu rộng đem cúng dường. Lại dùng lưới báu phủ lên lầu gác, mọi người cầm nắm đi trước, tức thời bay vọt lên hư không, cũng như vua loài Ngỗng bay đi tự tại. Đến trước chỗ Phật, tòa lầu gác từ từ hạ xuống mặt đất. Chuyển luân thánh vương Trì Quốc và thái tử, cung tần từ trong lầu bước ra nhẹ nhàng, trang nghiêm đến trước chỗ Phật đánh lễ sát hai chân Ngài và chúng Tỳ-kheo. Đánh lễ xong họ nhiễu quanh bên phải bảy vòng rồi đứng trước Phật, chấp tay lắng nghe chánh pháp.

Lúc đó, Đức Thế Tôn Vô Biên Công Đức Bảo Chúng Trang Nghiêm Vương Như Lai biết Chuyển luân thánh vương Trì Quốc đến trong hội Phật muốn nghe pháp. Đức Phật liền theo ý muốn đó mà tuyên thuyết diệu pháp, chỉ bày được vui vẻ, lợi lạc.

Phật dạy:

–Này Đại vương! Đại vương nay nên biết! Có bốn pháp, nếu ai tu hành đúng như lý thì có thể an trụ Đại thừa hưởng đến con đường thù thắng, tất cả thiện pháp không bị hoại mất. Bốn pháp là gì? Này Đại vương! Một là tin pháp, có khả năng hưởng đến đạo thù thắng. Sao gọi là tin? Vì có tin thì mới có thể tùy thuận với hạt giống Hiền thánh, những gì không nên làm thì không làm. Hai là tôn trọng, có khả năng hưởng đến đạo thù thắng. Do tôn trọng cho nên có thể nghe nhận được diệu pháp của các bậc Thánh nói, khi đã nghe pháp thì tai không nghe những việc bên ngoài. Ba là không ngã mạn, có khả năng hưởng đến đạo thù thắng. Do không ngã mạn, nên sinh tâm quy kính đánh lễ tất cả Hiền thánh. Bốn là tinh tấn, có khả năng hưởng đến đạo thù thắng. Nhờ tinh tấn nên thân tâm đều được khinh an, hễ làm các thiện pháp đều được thành tựu.

Này Đại vương! Bốn pháp này nếu tu hành đúng lý, thì có thể trụ vào Đại thừa hưởng đến đạo thù thắng.

